

2010. március 15-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-134/10. sz. ügy)

(2010/C 161/25)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Nijenhuis és C. Vriignon, meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel nem ültette át megfelelően az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) (1) 31. cikkét — nem teljesítette az ezen irányelv rendelkezéseiből és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Bizottság három kifogást hoz fel a megtámadott nemzeti jogszabály — nevezetesen a továbbítási kötelezettséggel rendelkező (ún. „must carry”) közvetítési rendszerben részesülő rádióadók és televíziós csatornák meghatározását eredményező eljárás és feltételek tekintetben fennálló — arányosságának hiányán alapuló keresetének alátámasztására.

Elsőként azt kifogásolja, hogy az alperes nem állapította meg egyértelműen és előre látható módon az e rendszer odaítélését lehetővé tevő közérdekű célokat. A műsorszolgáltató szervezetek ezáltal nem ismerhetik meg előre a teljesítendő feltételek és azon közszolgáltatási kötelezettségek jellegét és tartalmát, amelyekre kötelesek.

Másodszorban a Bizottság egyúttal a következőkre hivatkozik: az engedélyezési eljárás lefolytatásával kapcsolatos átláthatóság hiányára, a hatóságok azon megnövekedett mérlegelési jogkörére, amelyet a nemzeti jogszabály úgy tűnik, hogy nem csak a kitűzött közérdekű célokat követő csatornák, hanem azon szervezetek számára is előír, amelyek az általuk közvetített valamennyi csatorna továbbításában érintettek, valamint e szervezetek belföldön történő letelepedésére vonatkozó követelmény hátrányosan megkülönböztető jellegére.

Harmadszorban a felperes végezetül az „egyetemes szolgáltatási irányelv” 31. cikke hatályának be nem tartására hivatkozik, amennyiben e cikk a továbbítást a hírközlési hálózatok végfelhasználói jelentős hányadának létéhez köti.

(1) HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.

A Curtea de Apel Târgu-Mureş — Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureş (Románia) által 2010. március 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Daniel Ionel Obreja kontra Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

(C-136/10. sz. ügy)

(2010/C 161/26)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Az alapeljárás felei

Felperes: Daniel Ionel Obreja

Alperes: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Megállapítható-e, hogy Románia vonatkozó belső jogi szabályozása (50/2008. sz. sürgősségi rendelet) a környezet-szennyezési adó 2008. július 1. és 2008. december 15. közötti időszakra történő bevezetésével mindenekelőtt megfelel a vámunióra és a kettős adóztatás tilalmára vonatkozó, az EK 23., EK 25. és EK 90. cikkben foglalt elveknek, illetve a Szerződés e rendelkezései lehetővé teszik-e a környezetszennyezési adó bevezetését az 50/2008. sz. sürgősségi rendelet preambulumban a román jogalkotó által meghatározott célból, amely célkitűzéseket az EK 174. és azt követő cikkek szintén előírják: a környezet védelmének biztosítása a levegő minőségének javítására, valamint a vonatkozó közösségi rendelkezések által előírt határértékek közé történő visszatérésre irányuló programok és projektek megvalósítása révén? Más szóval tehát az Európai Unió valamely tagállamában a más tagállamból behozott, új vagy használt személygépkocsik első nyilvántartásba vétele után fizetendő környezetszennyezési adó bevezetésével megállapítható-e, hogy az EK 174. és azt követő cikkek igazolják ugyanezen Szerződés 23., 25. és 90. cikke alkalmazásának mellőzését?

2. Megállapítható-e, hogy amennyiben az ilyen személygépkocsi hasonló adó, vagyis a környezetszennyezési adó (melynek lényegi tartalma és célja azzal azonos: az EK 174. és azt követő cikkek elveinek és célkitűzéseinek megfelelően a környezet védelme) tárgyi hatálya alá tartozott valamely tagállamban, kivethető ilyen környezetszennyezési adó egy másik tagállamban történő első nyilvántartásba vétel alkalmával a Szerződés 174. és azt követő cikkeiben foglalt ugyanazon célkitűzésekre tekintettel akkor is, ha egy másik tagállamban ezt megelőzően a személygépkocsi már a környezetszennyezési adó tárgyi hatálya alá tartozott?
3. Végezetül, amennyiben az ilyen személygépkocsi valamely tagállamban ellenben nem tartozott a környezetszennyezési adó tárgyi hatálya alá (mert nem létezett ez az adó, vagy más okból), de a más tagállamban — például Romániában, ahol az ilyen adó megfizetése kötelező — történő következő nyilvántartásba vétellel az első nyilvántartásba vétel megtörténtekor ezen államban a környezetszennyezési adó hatálya alá kerül, megállapítható-e, hogy az ilyen feltételezett helyzetben megsértették a EK 23., EK 25. és EK 90. cikk által előírt, a vámunióra, valamint egy közvetett belső védelemre vonatkozó elveket?

A Hof van Cassatie van België (Belgium) által 2010. március 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Greenstar-Kanzi Europe kontra Jean Hustin és Jo Goossens

(C-140/10. sz. ügy)

(2010/C 161/27)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie van België

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Greenstar-Kanzi Europe

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Jean Hustin, Jo Goossens

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2004. április 29-i 873/2004/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ módosított, a közösségi növényfajtaoltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 11. cikkének (1) bekezdésével, 13. cikkének (1)–(3) bekezdésével, 16., 27. és 104. cikkével összefüggésben értelmezett 94. cikkét, hogy a jogosult vagy a hasznosítási joggal rendelkező személy a bitorlással kapcsolatos keresetet nyújthat be az ellen, aki olyan anyaggal végzett tevékenységet folytat, amelyet a hasznosító értékesített részére vagy bocsátott rendelkezésére, ha a hasznosító a közte és a közösségi növényfajtaoltalmi jog jogosultja

között létrejött hasznosítási szerződés rendelkezései által ezen anyag értékesítésének esetére megállapított korlátozásokat megszegte?

2. Az 1) kérdésre adandó igenlő válasz esetén jelentőséggel bír-e e jogsértés vizsgálata szempontjából az a kérdés, hogy az előbb említett tevékenység folytatója a hasznosítási szerződésben szabott korlátozásokról tudott-e vagy tudnia kellett-e?

⁽¹⁾ (HL L 162., 38. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 178. o.)

⁽²⁾ (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.)

2010. március 16-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Holland Királyság

(C-141/10. sz. ügy)

(2010/C 161/28)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: V. Kreuzschitz és M. van Beek)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság — mivel nem hozta meg valamennyi, azon szabályozás hatályon kívül helyezéséhez szükséges intézkedést, amelynek értelmében nem fizetnek bizonyos szociális biztonsági ellátásokat az Európai Unió más tagállamainak a hollandiai tengeri fűrótornyokon foglalkoztatott állampolgárai részére — nem teljesítette az 1408/71/EGK rendelet⁽¹⁾ 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjából és 3. cikkének (1) bekezdéséből, valamint az EUMSZ 45–EUMSZ 48. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Európai Parlament az utóbbi időben többször is tájékoztatást kért a Bizottságtól azon portugál állampolgárokra vonatkozóan, akiket a holland kontinentális talapzat tengeri fűrótornyain foglalkoztatnak, és akik Portugáliában rendelkeznek lakóhellyel, azonban nem élvezik ugyanazon munkafeltételeket és ugyanazon szociális védelmet, mint a Hollandiában lakóhellyel rendelkező munkavállalók.